

J. N. Hansen: Jeg vil blot tillade mig at protestere mod den sidste ærede Talers nedlagte Protest (Ratter).

Med Hensyn til de tvende i Landstinget vedtagne Love nemlig Udkast til Lov som forandrer Valglovens § 42 og Udkast til Lov om Forandring i de gjældende Bestemmelser om Afgang af Hartkorn for Grundstykker, som indtages til Hoved- eller mindre Landeveie, vedtoges det derefter uden Afstemning, at disse Sager skulde gaae umiddelbart til 1ste Behandling i Thinget.

Man gik derpaa over til det næste Punkt paa Dagsordenen, nemlig første Behandling af de paa Listen anførte Lovforslag og provisoriske Love, og først til Placaten 21de Aug. 1848 angaaende at de i visse Tilfælde befalede Bekjendtgjørelser i den Altonaiske Merkur, de Hamborgske Aviser og paa Hamborgs Børs indtil videre skulle bortfalde.

Justitsministeren: De Motiver, som ledsage den her forelagte provisoriske Placat, ville formeentligt indeholde en tilstrækkelig vejledende Ledetraad til at oplyse, hvad der har nødvendiggjort den saaledes udgaaede Placat, og jeg skal derfor ikke nu opholde Thinget med yderligere Uttringer i denne Anledning, forsaavidt ikke de Bemærkninger, der maatte falde derom, skulde foranledige mig til nærmere at tage Ordet.

Stockfleth: Fra det juridiske Standpunkt kan der sikkert ikke være noget til Hinder for denne foreløbige Placat. Hvad nemlig Udlandet angaaer, saa er jeg af den Mening, at Udlandet ikke kan fordrø mere af os, end vi af det, og ligesom vi aldrig see, at Bekjendtgjørelser fra Udlandet, af den her omhandlede Art, indrykkes i vore Blade, saaledes vil neppe Udlandet heller være berettiget til at fordrø, at vi skulle lade Bekjendtgjørelser indrykke i deres Blade, og hvad nu specielt Hertugdømmerne angaaer, da kan jeg ikke nægte, at det til enhver Tid har undret mig at see danske Proclamata indrykkede i Hertugdømmernes Blade paa Tydsk, medens man aldrig har seet det Modsatte. Seer man en sjelden Gang et Proclama fra Hertugdømmerne indrykket i vore Blade, da sseer det paa Tydsk; jeg kan ikke nægte, at det har undret mig, og

jeg kan ikke nægte, at jeg deri har seet et lille Led af den lange Ræde af Indrømmelser, som en sunden Tids vistnok urigtige Politik har gjort et utaknemligt Folk. Men, hvorledes dette nu endogsaa forholder sig, saa mener jeg, at der fra Retfærdighedens Standpunkt aldeles ikke mere kan blive noget Spørgsmaal om, for Hertugdømmernes Skyld, at lade indrykte Proclamata i Hertugdømmernes Blade, efter som Oprørsregjeringen udtrykkelig har forbudt Expeditionen for Altonaer Merkur at modtage danske Proclamata. Det er et Factum. Jeg troer rigtignok, at denne Bestemmelse senere er hævet, men jeg mener, at det i og for sig Intet gjør til Sagen. Vi skyldte ikke mere Hertugdømmerne at lade vore Proclamata indrykke i deres Blade; men Sagen har efter mit Skjøn et andet Hensyn, det vil sige, det kan betragtes fra en anden Side, vor egen Fordeels Side, om det nemlig ikke til Bedligholdelsen af vor egen Credit var nødvendigt, at idetmindste visse Arter af Proclamata vedblive at indrykkes i de tydske Blade, og jeg sigter her navnlig til Proclamata, som efter allerhøieste Bevilling udstedes med Aar og Dags Varjel i saadanne Tilfælde, hvor Bedkommende har havt en Handel eller Commission eller andre Forretninger af denne Art i Udlandet. Jeg meente, at det vel ikke var os aldeles ligegyldigt, om vor Credit muligt ved en saadan Indskrænkning kunde lide. Imidlertid drifter jeg mig, som Lægmand, ikke til at have nogen selvstændig Mening herom. Jeg har kun villet gjøre opmærksom derpaa, og troer, at det egentligt var Handelsstanden, der i denne Henseende skulde tage Ordet, og jeg havde derfor ogsaa anseet det for meget hensigtsmæssigt, om vor største Handels-Corporation, nemlig Grosserer-Societetet i Kjøbenhavn, var bleven hørt herom; for mit Bedkommende har jeg blot villet gjøre opmærksom paa dette Punkt.

Jagd: Jeg vil blot i Anledning af den ærede Talers sidste Uttring bemærke, at det forekommer mig, at der ikke kan være nogen- somhelst billig Grund tilstede, for at vi skulle gjøre mere for vore Handelsforbindelser i Tydskland, end vi f. Ex. gjøre for vore Handelsforbindelser i England eller i andre Lande, og at indrykke sige Bekjendtgjørelser i et tydsk